

О, правда

Олександр Олесь

О, правда! Мій народ смішний безкрає...
Сліпий, горбатий і чудний,
Він старцем з лірою блукає,
І навіть — хто він, — він не знає, —
Такий... безпам'ятний такий!..

Але я всім вселюдно признаюся, —
Я — син його, я — старців син...
За руку, гляньте, з ним беруся
І завжди з ним іти клянуся
Кудись на гори із долин.

Брати! Ваш глум і дикий сміх лунає!..
Людці!.. Ні, той навік ганебний син,
Хто п'є, і їсть, і в злоті сяє, —
А батько руку простягає
І на ніч спати йде під тин.